

ՅԱՄԲԱՌՆԱԼ

Ի ՄԵՆԱՊԱՅԵԱՌ ՊԵՅՈՒԹԻՒՆ ՕՍՄԱՆԵԱՆՑ

ԲԱՐՁՐԱՊԱՏԻ ԵՒ ԱԶԱՏ ՏԵԱՐՑՆ

ՊԱԻՂՈՍԻ ՄԻՀՐԱՆԱՅ ԵՒ ՏԻՐԱՆԱՅ

ԱԻԱԳ ՍԵՊՀՈՑ ՀԱՅՈՑ

տաղ

Յո՞ւ պգոյն աւետաւոր գրնան նըշոյլք ոսկեկարմիր .
Սո՞ք յարփենին ի շնորհաց նախ ողջունին նըսեմ յերկիր . —
Լըկնաճեմ գազաթունք ազատապանծ վեհից լերանց
Ոյց պաղպաղեն դարեւանդք յանդուլ փըրփուրս ամանակաց .
Ընոսա յալեացն ի ծոցոյ արեւ
Լկնարկեալ ի ժմիտ ուղղի լուսաթեւ :
Յո՞ տարափք թօննկէց գան իջանեն օգտից հեղեղ,
Լզազուն անդք մինչ եւ բոյսք հալին պասուք ծորմամբ ըզգեղ . —
Լարձրածայրեալ յափափայս ամպածածուկ վըսեմ լերանց .
Լնդըստին՝ յաւիտենիցըն գըթուլթեան ի միջնորդաց
Ուրտակք գետանան , խոխոջեն ալիք ,
Յորեան ոսկեփունջ պըճնի եւ ծաղիկ :
Յո՞ ցօղոյն մարգըրտայեւ նախ ի վայրէջս անդ հանգչի շաղ .
Յո՞ սիւք կայտուէ նախ զըւարթ յարշալուսոյն դէմք ի ծիծաղ . —
Յերկնակառոյց ի դիտակ շըքեղ մայրեաց անդ Լստուծոյ ,
Որ երերուն թըւին լերինք Լիբանանու կալ հանդիպոյ ,
Լս գէճ սաղարթուցն ի շարժ հողմավար
Յլանան յըստուերսն աստղունք վառ ի վառ :
Լյսպէս ցանգ նախ ի բարձունս են ոտընկայք ըսքանչեւեաց ,
Որնչ զերկիր խոնարհագոյն օրէնք հովուն հասարակաց .
Լարձունք զանդրանիկ առընդունին խնամոյց օճան՝
Որ մերձագոյնք իսկ յաւէտ ամենաբարձրն են Լընուլթեան .
Լարձունք՝ ոյք յԼստուած թըռչին վեհաբուն ,
Լս յԼստուած ուրեմն հիմունք են նոցուն :
Յորժամ զերդ սիւք խոնարհի Տէր , յորժամ արփի լուսացընցուղ՝
Որնչ գողեալ երկրի ծործորս յաւիտենից արկանել զուղի ,
Յորժամ յաջ պըսակաղիր յարժանաւոր բաշխ պարգեւից՝
Լախ ըզբարձամբք հանդիպի , նախ պըսակէ զճակատ վեհից՝
Որ համայն ուրեք են տեսանելի ,
Լրաշխաւորել զգուլթ եւ սէր երկրի :

Ս ասն որոյ եւ առ ի քեզ ցանգ թեւածիլ աջոյ Լին՝
 Երկնախնամ դու գրգիս, ո՛վ մեծափառ ձե՛ճ, փառօք հին,
 Որ ի նուաստ խոնարհութեան հասարակաց բաղդին Հայկայ
 Ուղղաբերձ ամբառնաս պատըսպարան անուան նորայ,
 Յաղտաղտին ալեաց զերդ լեառն երկնածայր
 Յոր նըւիրականն հուր վառի ի սայր:
 Բզբեւ երկնից առ ի շնորհս լոկ խոնարհի ակնարկութիւն,
 Եւ առ մէն մի հայեցուածս իւր ըզբեւ նոր արկաւ շողիւն.
 Հայաստան քեզ վերակնէ, եւ շիջանուտն արծարծի յոյս,
 Եւ աստուածեանն այն քեւ բոց ցոլայ պըղտոր յիւր արտասուս,
 Սինչ ընդ ամրակուռ քոյին հովանեաւ
 Ըգգ մի հալածեալ դադարս ընկալաւ:
 Եթէ քոյդ ոչ ըսպառին, քեզ սպառիցին յերկնից պարզեւք,
 Եւ ինչ ըզբեւ արժանիք քան գարնանի խրոնին տերեւք.
 Էանիկ սա բաստ մեծ, նորոգ յերկնուստ եհաս պըսակ.
 Իսկ իցէ՛ քեզ բաւական ի դոյն ճակատ տալ համարձակ. —
 Եւ զարմացան փառք զի ոչ մի լոկ դէպ՝
 Եւ ճակատս երեակ նըշմարէր հանդէպ:
 “Դուք, ասէր, ո՛վ Սէհագունք, որ ըզփառաց գրտէք գաղտնիս՝
 “Յերեսաց իմ սրանալ բեռամբք ծանու յուս զարժանիս,
 “Կացէք ծն, զի փառք իսկ են յաղթել փառաց յերազ թեւոց՝
 “Որ յերկնից շարժին ի սիւք զերկնաւորաց պընդեալ զհետոց.
 “Ի Ձեզ յաւելցի նոր ինձ յաղթանակ
 “Սինչ յանփառունակս հեծէ ժամանակ”,
 Ի ըւարուք, ԱԶԱՏՔ ՀԱՅՈՑ, զողջոյն խընդից՝ զոյր բնաւ երբէք
 Բզխոնարհն անշըքութիւն ի բարձրութեան Ձեր ոչ չափէք.
 Ողջոյնք ի նսեմացեալ Ձեզ ի ծմակաց գան հայրենեաց...
 ()ն, աղէ, մինչ վըսեմ ելս յաստիճանի գործէք փառաց,
 Եւ ըզհայրենեանն՝ յարուսջիք յառաջ,
 Օ Ձերդ տըւեալ նըմին խարիսխ աննահանջ:
 Օ ի հանդէսք մեծապայծառ եւ վեհ Լնուանքդ յիշատակաց
 Երձագանգս ընդոստուցին ի կըրկնադէմ ծոցոյ Սասեաց.
 Օ արթեան դիւցազունք զորոյ ի Ձեզ պըճնէք անուանս,
 Եւ ի մահուն անյարիր Ձեօք խընդացին ճեմել ի կեանս.
 Եւ տանս Հայկազանց սիրտ ի թինդ վաղեաց,
 Բզփառսդ եւ զԼնուն վերառեալ ի հմայս:
 Եղէ Քաջք, մինչ յաւիտեանս առ մեզ պարզի, եւ գնամք յառաջ,
 Ձեր ահեակ ոտն ի ներկայս, եւ զապառնիս կոխէ ձեր աջ.
 Որպէս զի ոչ թէ զՁեզ լոկ առաջիկայք ի կէտ ունին,
 Եւ ինքնին եւ հանդերձեալք Ձեզ մօտ ի մօտ առննթասցին.
 Սինչ Դուք զերկու դարս խառնելով անբաժ՝
 Երկաքանչիւրոց կանգնեալ կայք ի հրաշ: